

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

10F.

IN NEDERLAND 60 Cts

27

PRETTIGE VAKANTIE!

SPECIAAL NUMMER 40 Blz

LEVE DE V

Trek de wijde wereld in!

DE school heeft eindelijk haar poorten gesloten en daar je toch min of meer goede uitslagen hebt behaald, heb je recht op wat vakantie.

Er zijn zoveel streken die je bekoren, waar je terzelfder tijd zoudt willen zijn : de zee, de bergen, de heerlijke kempen. Iedereen zal natuurlijk niet kunnen gaan waar hij nu precies graag had willen zijn. Maar ik ben er van overtuigd dat het niet langer dan een paar dagen zal duren eer je je uitstekend thuis zult gevoelen, zowel aan het Noordzeestrand als op de buiten of in de bergen, waar je bloemen zult kunnen plukken in de bergweiden.

Ik wens je een heerlijke vakantie en als het eens regent en je een uurtje tijd hebt, stuur me dan eens een kaartje of een briefje om mij te vertellen hoe prettig je het daar stelt ! *Kuifje*

ONDER ONS

LEERZAAM

SINDS het ontstaan van het eerste Super-Kuifje, ben ik steeds een trouw Kuifje's lezer gebleven, zo schrijft Roger De Clippeleire uit Lokeren. Onlangs zei mijn moeder :

— Roger, vader heeft gezegd dat je je geen enkel weekblad meer mag aanschaffen, want het komt niet op lezen aan maar op leren ! Onmiddellijk dacht ik aan U, beste Kuifje, en zei dan :

— En mijn « Kuifje » ?

— Ho, dat is een andere zaak, zei moeder. Iedereen leest het hier graag in huis, en het is ook een van de weinige weekbladen waar je wat in leert.

En zo mocht ik dan mijn « Kuifje » behouden.

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

ANNA STEENHOUDT, VREDELAAN, 30, KORTRIJK, zou willen corresponderen met een meisje van 13 à 14 jaar in het Nederlands. Anna houdt van sport, lektuur en vooral van muziek. Liefst zou ze willen in kontakt komen met een Zwitsers of een Hollands meisje.

JAN SMEDTS, KONING ALBERTSTRAAT, 141, WALEM, zou graag punten willen ruilen.

RITA HOEKSTRA, BITTERSTRAAT, 141, ZWOLLE (NEDERLAND), is 18 jaar en R. K. Ze houdt van zwemmen, fietsen en moderne muziek. Ze zou graag met een Kuifje's lezeres uit België korresponderen in het Nederlands.

JENNY TEMME, GROENE WEG, 1, ZWOLLE (NEDERLAND), zoekt een korrespondentievriendin in Duitsland van 20 tot 25 jaar. Jenny is 21 jaar.

De Knokkersburcht

VERGEET volgende zondag de laatste wederuitzending niet van de vijfde week van de T.V.-strip « De Knokkersburcht » van Willy Vandersteen met Lambik, tante Sidonie, Jerom, Suske en Wiske. Wanneer je thuis een televisietoestel bezit, laat dan ook je vrienden en vriendinnen eens komen kijken. Je zult er hen een groot genoegen mee doen. Wanneer je zelf geen toestel in huis hebt, vraag dan aan een vriend of vriendin of je bij hen niet eens mag komen kijken. Ze zullen het je zeker niet weigeren !

GOED NIEUWS

WIE het prachtig album « De Aardrijkskunde van België » bezit, zal zeker met genoegen vernemen dat het maar een kwestie van dagen meer is alvorens het nieuw album « De Aardrijkskunde van Europa » van de pers komt. Dit album zal 10 reeksen van elk 10 kleurfoto's omvatten. Net zoals voor de andere reeksen van onze verzameling, kun je 10 kleurfoto's gratis verwerven door het inzenden van 50 Kuifje's punten. Het album « De Aardrijkskunde van Europa » is verkrijgbaar tegen storting van 25 F. op P. C. R. nr 1909.16 van de Lombard Uitgaven, Brussel. Het is ook verkrijgbaar in de Kuifje's Winkel, Lombardstraat, 24, Brussel.

Kuifje

ZOALS ieder jaar organiseert « Kuifje » ook dit jaar in de maanden juli en augustus allerlei spelen aan het Noordzeestrand. Je zult er onze vriend, de klown Baba, ontmoeten en met hem mogen meespelen.

KALENDER VAN ON

JULI

Maand.	8 Mariakerke	Dond.	18 Heist
Dinsd.	9 Mariakerke	Zaterd.	20 Bredene
Woensd.	10 Blankenberge	Dinsd.	23 Oostduinkerke
Dond.	11 Koksijde	Woensd.	24 Den Haan
Vrijd.	12 Westende	Dond.	25 Den Haan
Zaterd.	13 Westende	Vrijd.	26 De Panne
Dinsd.	16 Middelkerke	Zaterd.	27 De Panne
Woensd.	17 Heist	[illegible]	[illegible]

DE KLOWN BABA

IN SAMENWERKING MET N.S.U. EN HURET

AKANTIE !

ONZE FOTOPRIJSVRAAG

HET MOOISTE VAKANTIE-KIEKJE

Ik zie er je reeds op uitgaan met je fototoestel in de hand op jacht naar prachtige kiekjes, die je dan na de vakantie zult laten ontwikkelen en vergroten, en die voor je van jaar tot jaar mooier zullen worden, want rijker aan herinneringen.

« Kuifje » besloot je foto-ijver aan te moedigen en daarom heeft hij een fotoprijsvraag ingericht, waarmee talrijke, mooie prijzen te winnen zijn. Er wordt geen bepaald onderwerp opgegeven. Je mag fotograferen al wat je vrolijk, mooi, interessant lijkt. De origineelste en levendigste foto's zullen bekroond en in « Kuifje » gepubliceerd worden.

Vergeet niet op iedere foto je naam, volledig adres, leeftijd

GEVAERT FILM

en het onderschrift van de foto te vermelden, en je mooiste kiekjes in te zenden voor 31 augustus.

De eerste prijs van deze fotoprijsvraag is een prachtige « Voigtländer » (waarde 2.250 F.), vervolgens tien « Gevabox »-toestellen (elk 325 F. waarde), vijftien rollfilms, enz. Al deze prijzen worden geschonken door de firma GEVAERT. En nu goede jacht en veel zon !

DE EERSTE PRIJS : EEN PRACHTIGE « VOIGTLANDER ». ▶

aan de kust

Ziehier de lijst van onze spelen in de verschillende badplaatsen. Ik ben er van overtuigd dat je heel veel plezier zul beleven met onze sympatieke vriend, de klown Baba !

ZE SPELEN AAN ZEE

AUGUSTUS

Zaterd.	3 Nieuwpoort	Vrijd.	16 Den Haan
Maand.	5 Westende	Zaterd.	17 Heist
Dinsd.	6 Duinbergen	Maand.	19 De Panne
Woensd.	7 St-Idesbald	Dinsd.	20 De Panne
Vrijd.	9 Blankenberge	Dond.	22 Middelkerke
Zaterd.	[illegible] Blankenberge	Vrijd.	23 Wenduine
Maand.	12 Koksijde	Zaterd.	24 Wenduine
Dinsd.	13 Koksijde		

GOEDE RAAD IS GOUD WAARD

INDIEN JE GAAT KAMPEREN

— Zorg er voor een kaart van kampeerder bij te hebben die afgeleverd wordt door een officieel organisme voor toerisme. In het buitenland is deze kaart onmisbaar. In alle georganiseerde kampen is ze vereist.

— Neem slechts het noodzakelijke mee.

— Draag bij voorkeur praktische en onkreukbare kleren.

— Alvorens je tent op te slaan, moet je weten hoe ver je van het centrum van stad of dorp bent verwijderd om eventueel provisie op te doen. Je moet ook weten waar je drinkwater kan halen.

— Stel je tent zodanig op dat de opening naar het oosten toe gekeerd is.

— Sla je tent niet op tegen een helling, want dan loop je kans weg te drijven met het water dat, bv. tijdens een onweer, de helling afstroomt. Doe je het toch, graaf dan een gracht rond je tent.

— Eerbiedig andermans eigendom, eerbiedig de natuur en de stilte. Zorg er voor dat iedereen van je kan zeggen dat je werkelijk een fijne kerel bent.

INDIEN JE GAAT ZEMMEN

— Wacht ten minste twee uur na de maaltijd, anders krijg je maagkrampen en die kunnen noodlottig zijn.

— Plons niet in het water als je bezweet bent. Ben je verhit van het spel, wacht dan een ogenblik alvorens in het water te springen. Ga niet zwemmen als je aan de oever reeds staat te bibberen van kou !

— Verwijder je nooit te ver van de kust of van de oever van stroom of rivier.

— Ga niet zwemmen op een plaats die je niet kent. Een kuil, een waterkolk, een rots onder water zijn genoeg om ernstige ongelukken te veroorzaken.

— Ga niet alleen zwemmen. Zwemmen in groep is bovendien zoveel prettiger.

INDIEN JE NAAR DE BERGEN GAAT

— De steile hellingen beklim je steeds langzaam.

— Maak niet te lange tochten.

— Om uit te rusten, ga je plat op je rug liggen, je voeten tegen een boom of op een steen en een beetje hoger dan je hoofd.

— In de bergen kan men verdwalen. Opgepast dus, ga nooit alleen. Een val is nooit uitgesloten. Een vriend of reisgezel is beslist noodzakelijk.

— Op een hoogte van 1.000 m brandt de zon... Bescherm je er tegen, want blaren op aangezicht, armen of rug zijn alles behalve aangenaam.

Ton en Tinneke

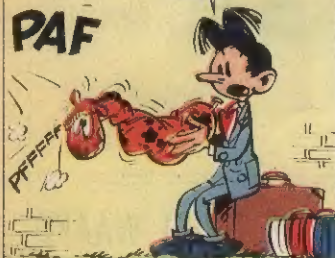

DOOR Franquin

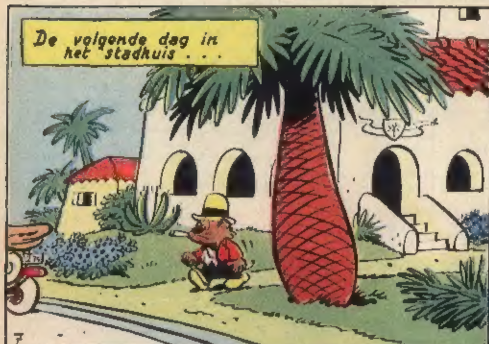

DE SPOORPIRATEN

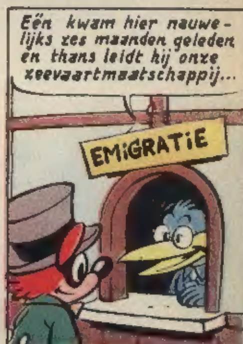
DOOR R. MACHEROT

Mijnheer Reseda vertelt onze vrienden hoe het eiland Notenschelp georganiseerd is...

Je vindt Chlorophyl en Minimum grappig, maar heb je reeds het album « Chlorophyl en de Samenzweerders » gelezen ?

KAJAK EN KANO
EEN BOEIENDE MAAR GEVAARLIJKE SPORT

VELE jongens en meisjes brengen hun vakantie aan zee of langs de oever van stroom of rivier door. De vakantie aan het water is trouwens altijd de mooiste en meest gezonde. Wie het water ziet, heeft niet alleen lust om te zwemmen, maar brandt van verlangen een tochtje te maken met een van die slanke broze schuitjes. Wie met een kano of met een kajak varen wil, moet voorzichtig wezen want deze snelle, slanke boten zijn gevaarlijk! Je mag niet uit varen gaan als je niet goed kan zwemmen. Er bestaat steeds gevaar te kantelen. Let wel, wanneer je boot kantelt volstaat het niet alleen te kunnen zwemmen, je moet goed en snel zwemmen, want negen keer op tien drijft je bootje met de stroming mee en dan moet je er achteraan. Ga nooit uit varen als de wind te sterk is. Er bestaat steeds gevaar dat de sterke bries je bootje veel verder in zee stuurt dan je eigenlijk wenst en het heel wat moeite kost terug op het strand te geraken.

Wanneer je een kajak of een kano hebt voor één persoon, ga dan alléén uit varen en niet met z'n tweeën. Neem geen kinderen aan boord die niet kunnen zwemmen! Je hoeft niet beschaamd te zijn een reddingsgordel om te hangen, want deze kan heel dikwijls van nut zijn. Je kan ook een reddingsboei bevestigen aan weerszijden van je kano, wat de stabiliteit van je broos schuitje verhoogt.

Deze raadgevingen zijn van de hand van de olympische kampioenen Hans Wetterström en Gert Frederikson. Wanneer je hun raad volgt, vaar je veilig.

BIJ DE FOTO'S

1. — Zelfs bij kalme zee is het mogelijk te kantelen. Een verkeerde beweging en hop... daar ga je! Zelfs aan Hans Wetterström kan zo iets overkomen...

2. — Je moet goed kunnen zwemmen en kalm blijven. Wanneer je weer boven komt, grijp je eerst en vooral naar je kajak, pas daarna bekommer je je om de pagaaien.

3. — Het is altijd best er met zijn tweeën op uit te gaan. Wanneer er nu een bootje kantelt, is er een tweede die in geval van nood kan helpen.

4. — Kajak en pagaaien worden weer bijeen gebracht. Gert Frederikson legt zijn bootje vlak naast dit van zijn vriend.

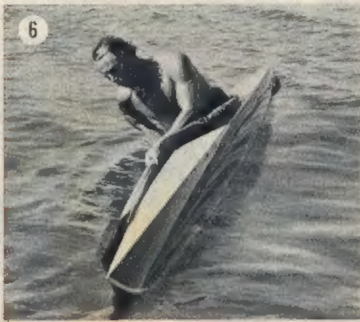
5. — De pechvogel kan nu op de twee boten steunen om zich op te hijsen en aldus weer in zijn eigen kajak belanden. Deze wijze is gemakkelijk en veilig.

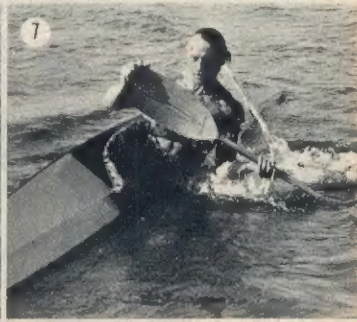
6. — Wanneer je een meester in deze sport bent geworden dan mag je dit meesterstukje proberen: je doet je kajak met opzet naar rechts overhellen zonder dat je er uitvalt. Je bent één met je kajak. De Eskimo's zijn grootmeesters in dit soort van akrobatie.

7. — Het broze schuitje kantelt en draait helemaal om zonder dat je er uit valt.

Polochon in de Pampas

EEN VERHAAL AANGEBODEN DOOR **GOVERNOR**

GETEKEND DOOR BERCK

EINDE

Het Spook van de PRAIRIE

Onze twee vrienden hebben Gonzalez niet op de afgesproken plaats gevonden. Ze gaan naar zijn hotel en stellen vast dat hij ontvoerd werd. Op de muur hangt een boodschap...

De laatste waarschuwing

1 VERDRAAID! riep Buffalo Bill toen hij de plaats, door Hickok aangewezen, naderde. De ontvoerders van Gonzalez hebben een boodschap voor mij gelaten. Lef hebben die rekels wel! » — « Wij geven nog één kans aan William Cody. Indien hij het onderzoek stopzet en Animas binnen de vier en twintig uren verlaat, zullen we geen haar op z'n hoofd krenken. Indien hij echter koppig is, dan zal het spook van Guillatzim hem naar de andere wereld zenden nog voor deze week ten einde is. » Buffalo Bill haalde de schouders op en stak het briefje in z'n zak. « We moeten onze vriend, de sheriff, verwittigen », zei hij tot Hickok.

2 HET nieuws dat Gonzalez ontvoerd werd, maakte op Adams en zijn adjunkt een diepe indruk. « Ik verdacht hem er van je te hebben willen vermoorden. Daar sta ik waarachtig van te kijken! Ik zal onmiddellijk een onderzoek instellen en ik hoop dat jullie van dat dwaas plan, naar de grot van El Palmiro te gaan, zullen afzien! » zei de sheriff.

3 BUFFALO Bill schudde glimlachend het hoofd en antwoordde: « Integendeel. De ontvoering van Gonzalez heeft me nog in mijn voornemen versterkt. » De sheriff bekeek eerst Hickok en dan Cody en in zijn blik kon men een mengeling van onrust en medelijden lezen, medelijden met de moed van twee dwazen... Ten teken van machteloosheid stak hij de armen in de lucht en zei: « Doe wat je wenst. Ik heb je in ieder geval verwittigd... »

4 TWEE dagen later zaten Manuel en Antonio, de twee Mexicanen met verdachte tronie waarmee we reeds hebben kennis gemaakt, weer in het saloon waar zij de plannen voor de uitvoering van Gonzalez hadden uitgebroed. « Ditmaal moeten we met een belangrijk personage afrekenen... Met Buffalo Bill! » zo begon Antonio. « Alle duivels! Die kerel zal zich niet als een lam naar de slachtbank laten leiden! » — « Ik heb een plan. Luister... In de late namiddag maken Cody en zijn adjunkt steeds een rit langs de kanten van San Pablo. We verschuilen ons daar achter de rotsen en schieten zodra ze in ons schootsveld komen. » — « Ik ben je man », zei Manuel en knikte instemmend.

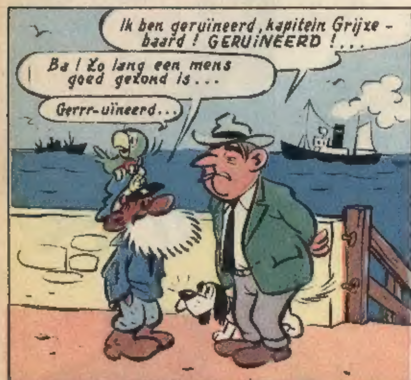
5 HET was iets na 5 u. Buffalo Bill en Bill Hickok reden over de weg naar San Pablo als Hickok plotseling vertraagde. « Baas, heb je niets gehoord? Iets dat geleek op het geluid van een wapen dat geladen wordt. Het kwam van achter die rotsen », fluisterde hij en werd bleek. Op het ogenblik dat Buffalo Bill stopte en het hoofd in de aangewezen richting wendde, knalde er een schot onmiddellijk gevolgd door een tweede. « Je hebt gelijk, Bill. Ze hebben het alweer op ons gemunt! » Ze sprongen bliksemsnel uit het zadel en legden zich plat op de grond...

GRIJZEBAARD aan het roer

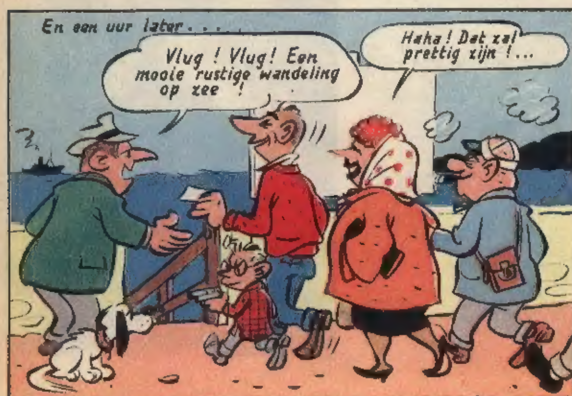

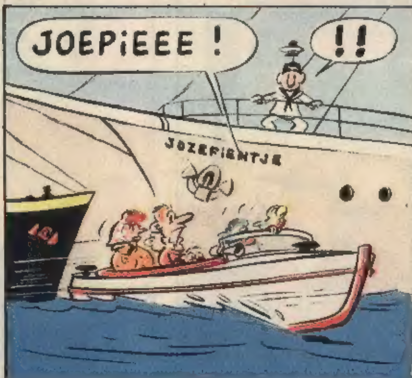

EEN MAN OVER BOORD !
PLAF

KLAAR VOOR DE MANEUVERS ! STOP! OP VOLLE KRACHT ACHTERUIT!

Wel, kom je ?
Dank je, mijn leven is meer waard dan zo'n uitstapje!

Ik vraag me af, of ik mijn boot wel had mogen toevertrouwen aan kapitein Grijzebaard... indien ik dit had kunnen voorzien...
Die gaat recht naar hoge zee toe, verdraaid !

JOEPiEEE !
!!
JOZEFIENTJE

Staan jullie van te kijken, hé ? Wij gaan er nog al uit, he ?

KLAK ! KLAK ! KLAK !
Hé, dat is iets in de motor...

Neen, het is de motor niet! Het zijn onze tanden...
Wij hebben schrik...

Ik... ik heb geen schrik. Klak! Klak!.. Ik heb... Klak! Klak!... de oorlog meegemaakt... Klak! Klak!... Maar ik herinner je er aan... Klak! Klak!. dat er een kind aan boord is...

Denk daaraan allemaal niet ! Om je op andere gedachten te brengen, zal ik je een paar van mijn schipbreuken vertellen...

Brand aan boord, het ruim vol water en de zee verpest van de haaien... Wij waren verloren...
HOU JE MOND !

!?!
RAKTAK
POF
POF
PAF

Motorpech !
Wij zullen verdrinken !
Hiiiiiiii !!! HULP ! HULP !

Blijf kalm ! Blijf kalm !... De vrouwen en de kinderen worden eerst gered !...
EN DE MANNEN ?

Die eten wij dan op !

Ha, spreek me niet over eten !

Kapitein ! Roeispanen, die kunnen ons redden!

Fijn ! Moed, dappere bemanning!... Vlugger !... De groooootste bende lamzakken die de zeven zeeën ooit gedragen hebben... Vlugger ! Een, twee ! Een, twee !...
Een, twee!

En bij het aanbreken van de nacht...
MOOIE UITSTAPJE! OP ZEE 200 Fr. Militairen en Kind. halve prijs

Die sloep ginds... Men zou zeggen... Maar ja, dat is de kapitein !

Een, twee !... Een, twee !..

MOOIE UITSTAPJ OP ZEE 200 Fr. Militairen en Kinderen halve prijs.
LAND ! LAND !
GRRR
SMAK SMAK SMAK

Die hebben zich kostelijk geamuseerd ! Je zult zien, makker, dat je met een kapitein als ik alle dagen meer klanten hebt !
Einde

DE KLEINE JUNGLE VAN HET GROENE DAL

WIJ ontdekken het groene dal tussen twee kleine, met dennen begroeide heuvels. Het staat vol sleedoorns, braamstruiken en netels en men ziet er nooit een mens.

Er kabbelt een beek, die uitmondt in een poel. Rond die poel staan er knotwilgen en wat verder zien wij enkele magere populieren hoog boven het onkruid en de wilgen oprijzen. Het riet ruist in de wind en boven het dal zien wij de hemel, soms helderblauw dan loodgrijs of vol jagende wolken. In het groene dal leeft er een volkje, waarmee wij thans zullen kennismaken.

I. DE KIKKER

Half verborgen in het slijkerig water met ronde, uitpuilende ogen, zit onbeweeglijk de bruingroene kikker. Geen insekt is voor dat klein monster veilig. Wanneer er een mug voorbij vliegt, werpt de kikker zijn tong uit en hap ! de mug is in zijn breed keelgat verdwenen.

In de lente zitten de kikkers met honderden te kwaken, een echt koncert maar wat eentonig ! Dan leggen ze hun eieren, die aan de oppervlakte van het water een slijmerige, trillende massa vormen.

VOLGENDE WEEK : DE PAD

GOED NIEUWS !

Van volgende week af brengt KUIFJE je iedere week

TWEE

VOLLEDIGE TEKENVERHALEN

en tal van andere

NIEUWIGHEDEN

die beslist in je smaak vallen !

HET GEHEIM VA

Een nieuw avontuur van Pom en Teddy met tekst en tekeningen van Fr. Craenhals.

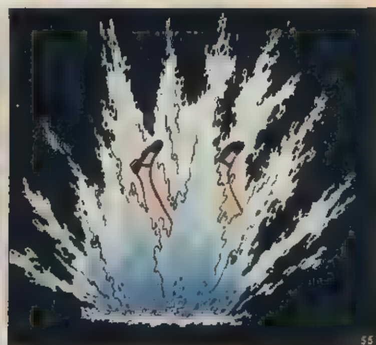

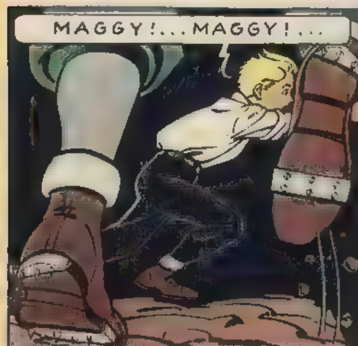

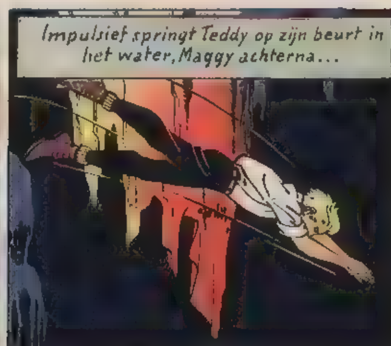

N BALIBACH

Faber grijpt naar de schatten van de grot als hij een gerucht hoort en opschrikt...

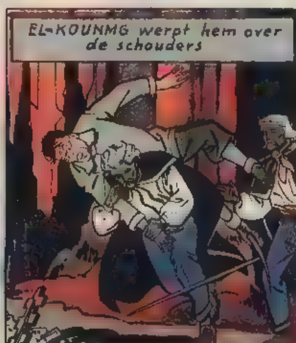

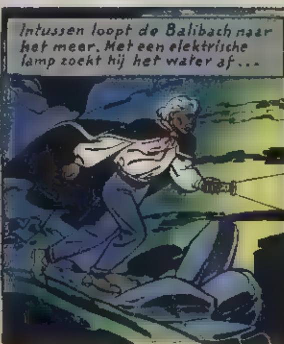

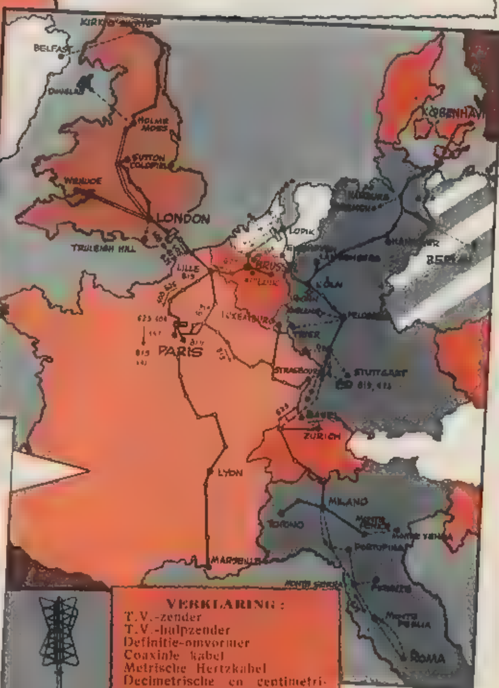
DE TELEVISIE

EUROVISIE

OP 3 september 1944 rijden de eerste Engelse tanks Brussel binnen. De stad is ongeschonden gebleven, maar uit de toren van het justitiepaleis stijgen dikke rookwolken op. Het gerechtshof staat in brand!

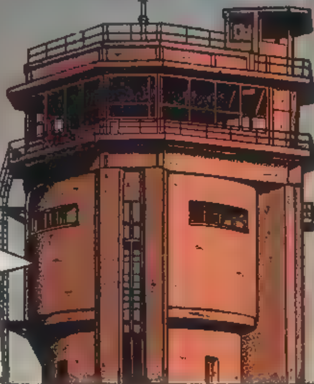

DERTIEN jaar later is het justitiepaleis helemaal hersteld, en in de bovenbouw van de toren heeft men het kontrolecentrum gebouwd van het Europees televisienet. Ingenieurs van verschillende landen leiden en bewaken er de goede werking van een zeer ingewikkelde technische apparatuur, dank zij dewelke men op het vasteland televisieprogramma's kan doorzenden over de grenzen.

WAT is de Eurovisie? Deze naam werd gegeven aan een grote internationale organisatie, die tot doel heeft het doorgeven en ruilen van televisieprogramma's over heel Europa. Op de kaart hiernaast kan je zien hoe dit Eurovisienet Engeland verbindt met het vasteland, en hoe op het kontinent Denemarken, Duitsland, Zwitserland, Italië, Oostenrijk, Monaco, Brussel, Holland en Luxemburg onderling verbonden zijn. Deze vreemdsoortige meetkundige figuur is het Eurovisienet.

VERKLARING:
T.V.-zender
T.V.-hulpzender
Definitie-omvormer
Coaxiale kabel
Metrische Hertzkabel
Decimetrische en centimetrische Hertzkabel
Ontvangst en doorzending naar de satellietzenders.

DE grootste moeilijkheid bij het verwezenlijken van het televisienet lag in de verschillende definities (het aantal lijnen waaruit een beeld is samengesteld). Frankrijk heeft een 819 lijnenstelsel, Engeland een 405 lijnendefinitie en Duitsland een 625 lijnendefinitie. België gebruikt twee lijnendefinities: 625 en 819 lijnen. Om de Fransen beelden in Duitsland te tonen en omgekeerd, moesten er omvormingstations worden gebouwd, waarin de zendsignalen « vertaald » worden. Om dit te bereiken plaatst men een camera voor een ontvangpost en dan zendt men in de gewenste definitie verder...

DE Eurovisie werd opgericht in 1954, en kent een stijgend sukses. Op dit moment verbindt het elf verschillende landen en bereikt 200 miljoen telekijkers! Daar de televisiegolven slechts een optische draagwijdte hebben, is men verplicht geweest voor het doorzenden op grote afstanden relaistorens te bouwen op de 50 km, volgens het telegraafsysteem van Chappe. De zendantennes en de relais worden op de belangrijkste punten opgericht in België te Sart-Tilman, in Frankrijk te Meudon en te Rijsel (hiernaast) en in Duitsland te Oldenburg.

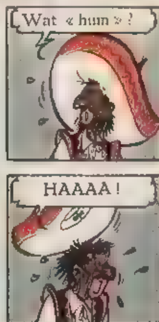
R. LELOUP

(Wordt voortgezet.)

De twee bandieten vluchten voor de sheriff en zijn helpers en wagen zich op het grondgebied van de Apachen...

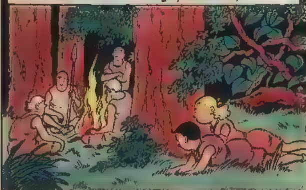

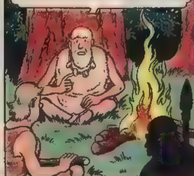
(Wordt voortgezet.)

De GROENE SPLINTER

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Suske en Wiske maken een kleine verkenning naar het kamp van de reuzen om te vernemen of deze laatsten ook gebrek aan drinkwater hebben...

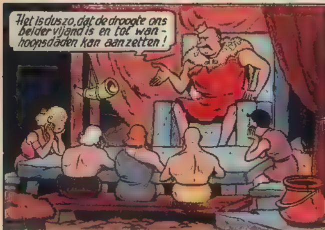

(Wordt voortgezet.)

Tante Zenobie

DOOR Tante Zenobie

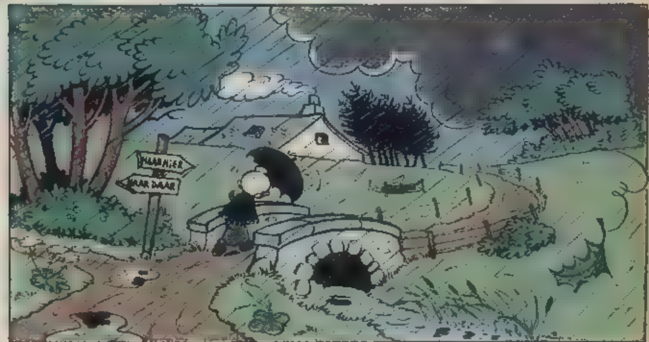

HET HUISJE OP WIELEN

De laatste jaren komt het meer en meer in de mode zijn huisje mee te nemen wanneer men met vakantie gaat. Je hebt die huisjes op vier wielen, die aan de auto worden bevestigd, al gezien. Ze zijn praktisch na de rit, want men kan er in koken, eten, slapen. Sommige zijn zelfs voorzien van een radio en een ijskast!

Maar om er mee te rijden... dat is een andere kwestie! Ze zijn breder en hoger dan de auto die hen moet trekken en zeer moeilijk te maneuvreren. Er mee achteruit rijden b.v. is een hele kunst. De automobilist kan onmogelijk zien wat er achter zijn rug gebeurt en dit kan ongelukken veroorzaken.

Een Amerikaanse firma heeft thans een praktische oplossing voor dit probleem gevonden : weg met het huisje op wielen, leve de rijdende koffer!

Deze foto's bewijzen al de mogelijkheden van de rijdende koffer. Ze hindert de automobilist niet meer en kan, dank zij een druk op de knop, omgetoverd worden in een klein, maar komfortabel huisje, waarin men kan koken, waarin men een schuilplaats vindt voor de regen en zelfs een kooi om te slapen! Al het noodzakelijke is voorhanden. Daar is ook een fono en een koelkast.

Hier rusten we! De toverkoffer wordt geopend en daar staat het huisje reeds met alle modern komfort. Let op de stijlen voorzien van scharnieren, die het dak schragen. Fijn hé, zo'n rollend huisje!

Alles kan weer gesloten en opgeplooid worden voor de reis. De koffer volgt de wagen als een schaduw, zonder echter iemand te hinderen. Je rijdt met de zekerheid dat je, waar je ook komt, steeds een dak boven je hoofd zult hebben en een bed om te slapen!...

Zo ziet de koffer er uit die aan de wagen wordt gehecht, de automobilist niet hindert en het uitzicht naar achter niet belet.

VAKANTIE in CONGO

DIT is een spel om je gezellig bezig te houden. Het is eenvoudig en toch boeiend. De regels van het spel worden je duidelijk uiteengezet op pagina 19 en 20.

Het is een speciaal spel, daar het uitsluitend handelt over Belgisch Congo. Congo is een uitgestrekt en fascinerend land in Centraal Afrika, en het is voor België zeer belangrijk.

Ieder vakje van het speelveld van de pagina's 20 en 21 is genummerd en bij ieder vakje hoort er een foto, die hetzelfde nummer draagt en voorzien is van een korte kommentaar. Deze foto's werden ons bezorgd door een organisatie, die zich met onze kolonie bezig houdt.

Veel geluk, vrienden, maar opgelet! Dit is zoals wij zeiden, een heel speciaal spel, wie het meest over Congo afweet, wint het!

4 De hutten gebouwd door de inboorlingen van Congo zijn uit bamboe. Het dak daalt tot op de grond. Deze hut staat in Ubangi.

5 De meisjes van Gombe (de streek van Lisala) dansen bij tromgeroffel. Vele dorpen van Congo hebben hun eigen dansgroep.

7 Vrouw van de Azandastam. De mannen van deze stam, gevestigd in het noorden van Congo, zijn wilde krijgers.

8 Bijna over heel het grondgebied van Congo vindt men olifanten. Congo is het eenig land van Afrika waar olifanten getemd worden.

9 Er zijn weinig giraffen in Congo. Men ontmoet hen alleen in de streek rond het natuurreservaat van de Garamba.

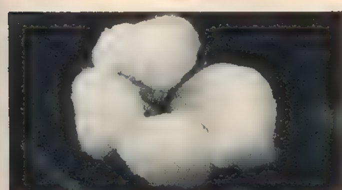
10 Neushoorns zijn zo zeldzaam als giraffen. Men mag hen de tanks van de savanne heten, zo log zijn ze en zo goed gepantserd.

12 Deze vrouwen behoren tot de volkeren die in de Nijlstreek wonen in het noordoosten van Congo. Kijk hoe ze hun kinderen dragen.

13 In de streek van de Uele vindt men taboeretten, versierd met houtsnijwerk, alleen voor de vrouwen bestemd.

14 700.000 inboorlingen zijn betrokken bij de katoenplanting in Belgisch Congo. België bekleedt de 12e rang in de katoenproduktie.

15 De hondskop-apen zijn echte slimmerds. Ze leven in benden, men ziet hen overal, maar ze zijn niet geliefd door de landbouwers.

16 Te Yamgambi, aan de oever van de Congostroom, heeft het Nationaal Instituut voor Agronomische Studie dit laboratorium opgericht.

17 De Bwakas van Ubangi zijn bekend om de eigenaardige ceremonies ter gelegenheid van de initiatie van de jongelui.

24 Coquilhatstad (31.000 inwoners) dankt haar naam aan Camille Coquilhat, Belgisch ontdekkingsreiziger, gestorven in 1891.

25 Deze vrouw, behorend tot de Mongostam, is « zebola », d.w.z. dat ze aangetast is door een soort van krankzinnigheid.

26 De vesting van Basoko was bestemd om de navigatie op de Congostroom te beveiligen tegen de Arabische slavendrijvers.

27 Nabij Stanleystad (59.000 inw.) wagen de Wagenia-vissers zich met hun lichte prauwen in het midden van de stroomversnellingen.

28 De okapi, verwant met de giraffe, vindt men nog alleen in Congo. Twee exemplaren werden te Epulu gevangen genomen.

29 De Ruwenzori (5.119 m.) is een bergmassief op de evenaar gelegen. De kruinen zijn met eeuwige sneeuw bedekt.

30 De krokodil, die men overal in de Congolese wateren aantreft, wordt op de boorden van de Semliki gekweekt voor de ledernijverheid.

31 De nijlpaarden zijn talrijk in de Congolese wateren en bijzonder langs de boorden van het Victoriameer. Het krioelt hier van nijlpaarden.

VAKANTIE... IN CONGO!

De regels van het spel

AANTAL SPELERS

DIT spel wordt met één teerling gespeeld : drie, vier, vijf of zes spelers kunnen er aan deelnemen. Iedere speler heeft zijn pion of zijn muntstukje waarmee hij zijn plaats, bekomen door het aantal geworpen punten, op het veld aanduidt.

Een spelleider is niet noodzakelijk, maar gewenst. Hij moet er op letten dat de spelregels stipt in acht genomen worden en hij kan tevens optreden als scheidsrechter. De leiding wordt waargenomen door de oudste deelnemer.

SPEL

Iedere speler gooit op zijn beurt de teerling en schuift zijn pion zoveel vakjes vooruit als hij punten heeft geworpen, dit is net als bij het ganzenspel. De weg die de spelers volgen loopt schuin :

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
20	19	18	17	16	15	14	13	12	11
21	22	23	24	25...					

De winnaar is de speler welke eerst aankomt in vakje nummer 100. Het spreekt vanzelf dat hij juist op 100 moet terecht komen. Indien de speler hoger werpt dan het gepaste aantal nummers, moet hij, eens in 100, terug achteruit.

VOORBEELD : De speler die in vakje 95 staat, werpt 5. Hij komt tercht in 100 en heeft dus gewonnen. De speler die in vakje 97 staat en 5 werpt moet, aangekomen op 100, twee vakjes terug achteruit. Uiteindelijk staat hij dus in nummer 98.

Alvorens echter in vakje 100 te belanden, hebben de spelers met heel wat moeilijkheden af te rekenen !

1. Wie terecht komt buiten Congo moet een beurt overslaan.
2. De speler die terecht komt in een vakje nijverheid (nr 14, 16, 36, 43, 86, 87. Vb. : Kopermijnen van Ruwe, vliegschool van Kamina), moet twee beurten overslaan, TENZIJ HIJ ONMIDDELLIJK KAN ANTWOORDEN OP EEN VRAAG, GESTELD DOOR DE SPELLEIDER EN DIE IN VERBAND STAAT MET DE NIJVERHEID VAN CONGO. Indien er geen spelleider is, dan moet de speler zelf de inlichtingen geven over dit vakje. Hij vindt ze bij de foto's van pagina 19 en 22.
   Kan de speler niet antwoorden, dan moet hij dus twee beurten overslaan. Intussen raadpleegt de dokumenten, waarover wij het zo even hadden, en leest de kommentaar bij de foto luidop, zodat iedereen hoort waarover het gaat. Indien er een spelleider is, is het zijn taak de spelers in te lichten.
3. Komt de speler terecht in een vakje « dieren » (de krokodil van de Semliki, de neushoorn van de Garamba, nr 8, 9, 10, 15, 28, 30, 31, 34, 48, 50, 53), dan moet hij een pand geven alvorens hij de toelating krijgt weer mee te doen. Hij moet :
   — De gang of de kreet van het dier nabootsen.
   — Vertellen of het nuttig is.
   — Enkele bijzonderheden over het dier vertellen.
4. Indien de speler terecht komt in een vak « figuren of maskers » (nr 5, 7, 12, 13, 17, 25, 27, 32, 35, 38, 45, 56, 57, 58, 64, 66, 75), dan moet hij iets weten te vertellen over de Congolese stammen, over hun feesten en dansen. Kan hij dit niet, dan geldt weer dezelfde bepaling als voor de vakjes over de « nijverheid ».
5. De speler die terecht komt in een vakje « landschap » (bv. de watervallen van Kiubo, nr 4, 24, 26, 29, 33, 37, 42, 44, 46, 47, 49, 52, 55, 59, 60, 65, 67, 68, 69, 73, 74, 88) moet kunnen bepalen waar hij zich bevindt. Komt hij terecht in een stad (nr 24, 52, 59, 67, 88), dan moet hij het ontstaan van de stad schetsen, haar belangrijkheid en het aantal inwoners.

SOEDAN
Nijl
UGANDA
ALBERT-MEER
EDWARD-MEER
KIVU-MEER
VICTORIAMEER
TANGANYIKA-MEER
TANGANYIKA
F.E.A.
CONGOSTROOM
LEOPOLD II-MEER
ANGOLA
ATLANTISCHE OCEAAN
RHODESIA
LEOPOLDSTAD
BRAZZAVILLE
BOMA
MATADI
COQUILHATSTAD
STANLEY-STAD
LULUABURG
ALBERTSTAD
KAMINA
ELIZABETH-STAD
USUMBURA
BUKAVU

BIJ DE FOTO'S

32 Deze dansers worden gekozen tussen de adellijke jeugd van de Watutsis (Ruanda-Urundi). Hun dansen zijn prachtig.

33 Het vulkaanmassief Virunga telt zeven kratermonden. Twee van deze kraters, de Nyamulagira en de Nyiragondo, zijn in werking.

34 De gorilla is de grootste levende aap. Hij woont op de bomen. Dit exemplaar werd gevangen genomen in het woud van Angumu.

35 De vrouwen van de stam van de Bambole dragen zware koperen ringen om de enkels. Ze zijn die ringen zo gewoon, dat ze het evenwicht verliezen wanneer ze hen afdoen.

36 Natuurlijk rubber is het sap van de hevea. Men vangt dit sap op in bekers of emmers. Congo exporteert ongeveer 25.000 ton natuurliik rubber per jaar.

BIJ DE FOTO'S

37 Het Leopold II meer, het enige grote meer in het westen van Congo, ligt in het equatoriaal woud.

38 De Congostroom .is 4.650 km lang, ontspringt in de Loualaba. Met zijn bijrivieren vormt de Congostroom een bevaarbaar net van 12.250 km.

42 De rotsen in de streek van de Maniangа vormen de meest schilderachtige plaats tussen Stanleystad en Leopoldstad.

43 Bijna overal in Congo treft men inboorlingen, die het ivoor kunstig bewerken.

44 Het oerwoud strekt zich uit over heel de laagvlakte van Centraal Congo. Het woud levert hout, hars en gom.

32

44

33

34

35

36

37

38

42

43

45 De Bakubastam is een van de belangrijkste stammen uit de streek van de Kasaï. De Bakubas zijn echte kunstenaars.

46 De cacaoboom is afkomstig uit Mexico, maar werd in Congo ingevoerd omstreeks 1883. Men vindt hem echter slechts op sommige plaatsen.

47 Dit monument werd opgericht te Tongoni ter herdenking aan de strijd van de Belgen tegen de Arabische slavenhandelaars (1893-1898).

48 De leeuw wordt door de negers Simba geheten. Hij valt slechts zelden de mens aan. Met de tijger is de leeuw het mooiste roofdier.

49 Het Tanganyikameer zou men een binnenzee mogen heten. Het is het grootste meer van het oosten waar ook het Kivumeer ligt.

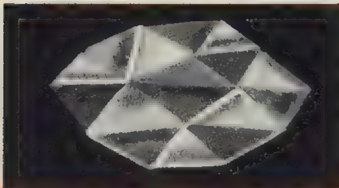
50 Wist je dat de zebra heel vlug lopen kan ? Men vindt de zebra in Ruanda-Urundi en in een deel van Katanga.

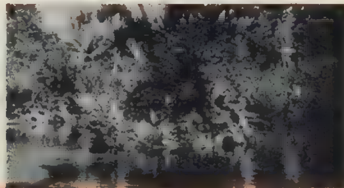
52 Albertstad (26.000 inw.), aan de oever van het Tanganyikameer, is een zeer bedrijvig centrum en het eindstation van de spoorweg.

53 De luipaard vindt men zo wat over heel het grondgebied van Congo. Hij kan tot op een hoogte van 3.000 m. leven. Hij is sluw.

54 De eerste diamant werd in Congo gevonden in 1907. Thans is Congo de grootste leverancier ter wereld voor industrieel diamant.

55 In het Fwameer (Kasaï) baden is zeer gevaarlijk. Daar heerst inderdaad een vreselijke ziekte : de bilharziose.

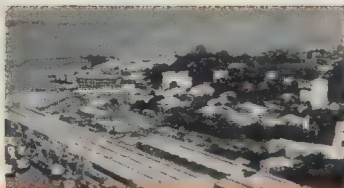
56 Een masker van de Bakubastam. De Bakubas maken prachtige versieringen met kleine schelpen, die men kauri's heet.

57 Het masker van een figuur uit de Mbuyadans, een soort van folkloristisch spel, dat geliefd is bij de Bapendes in Kwango.

58 De Bayakas zijn gekend om de zonderlinge gezichtsmisvorming, die ze geven aan bijna al hun beelden.

59 Leopoldstad (300.000 inw.) is de hoofdstad van Belgisch Congo. Ze werd gesticht door Stanley in 1881. Ze groeit als een paddestoel.

60 Op de Atlantische kust zijn er twee belangrijke badsteden. Dit hier is Vista. Hier mag je lekker baden.

63 De Wilhelmswatervallen op de grens van Angola. De rivier stort zich in de ravijn over een breedte van 300 m.

64 De beelden van de Batshioko zijn beroemd om hun geaksentueerd reliëf. De gebruiksvoorwerpen van deze stam zijn rijk versierd.

65 De watervallen van de Mai Munene behoren tot de grootste van Congo. De rivier splitst zich in verschillende brede armen.

66 Deze man is een chef van de stam van de Balunda. Ze wonen tussen de Kasaï- en de Lualabastroom. De haartooi is karakteristiek.

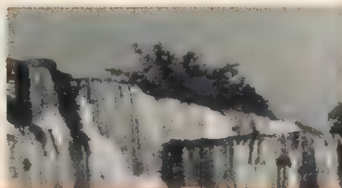
67 Kamina (27.000 inw.), industrieel en commercieel centrum, is eveneens de belangrijkste militaire basis van Congo.

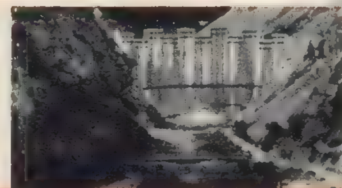
68 De Lualabastroom is wondermooi in de streek van het Kisalemeer. De stroom staat hier vol papyrus. Je weet toch wat papyrus is ?

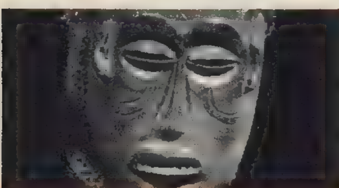
69 De blanken kweken 143.000 stuks vee, vooral in de provincies van de Katanga, Kasaï en in de oostelijke gouw.

73 Te Kiubo in Katanga werpt de Lufirarivier zich van een hoogte van 60 m. Het zijn de mooiste watervallen van Congo.

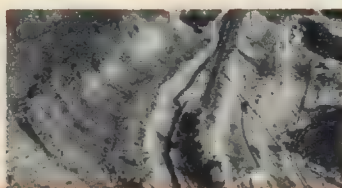
74 De stuw Delcommune in de bergengte N'Zilo op de Lualaba, werd gebouwd in 1949 op een kilometer van de bergengte.

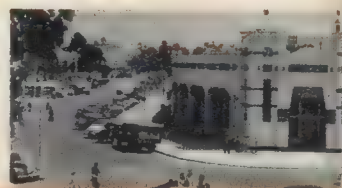
75 Deze maskers in hout gesneden van de Batshioko, een volkstam die aan de linkeroever van de Kasaï woont en in de omstreken van Dilolo.

86 Belgisch Congo is de grootste voortbrenger ter wereld van uranium (mijn van Shinkolobwe). Het uranium wordt aan de Ver. St. verkocht.

87 De kopermijn van Ruwe. De andere kopermijnen liggen in Kolwezi, in het westen, in Jadotville in het centrum, en in Elizabethstad.

88 Elizabethstad (119.000 inw.) is de hoofdstad van de provincie die dezelfde naam draagt. Het is een belangrijk mijncentrum.

Speel met ons mee

DE ZONEN VAN LAMBIK

SMAKELIJK !

IN een restaurant zegt een gast tot de ober :

— Mijnheer, die kreeft is niet vers.

— Bent [illegible] er wel zeker van, mijnheer ?

— Ja, ze is niet vers en bovendien is ze erg klein !

— Vermits ze niet vers is, mijnheer, mag [illegible] al heel tevreden zijn dat ze niet groter is !

RA RA RA

— Een kleermaker heeft een stuk lijnwaad van 12 meter. Iedere dag snijd hij er 2 meter af. Wanneer is zijn stuk versneden in stukken van [illegible] meter ?

— Twaalf gedeeld door 2 is zes. Dus zes dagen !

— Neen, hoor! Als de kleermaker de vijfde dag 2 meter heeft afgesneden, dan blijven er hem nog maar 2 meter. De zesde dag heeft hij niets meer te versnijden !

Deze rebus bergt een gekend spreekwoord. Met een beetje geduld zal je het beslist vinden. Zo dit niet het geval mocht wezen, moet je wachten tot volgende week...

BAAS BOVEN BAAS

Amerikaan : Zie je daar de Mississippi? Die hebben wij gemaakt. Met eigen handen gemaakt. En zie je die bergen ginds ? Die hebben wij ook gemaakt. Eerlijk handwerk !

Schot : Heb je al eens gehoord van de Dode Zee ?

Amerikaan : Ja.

Schot : Wel, mijn vader heeft die zee doodgeslagen !

HET GROOTSTE SCHIP

EEN Engels, een Frans en een Amerikaans matroos wandelden langs de kust en de Engelsman zei :

— Op mijn schip heeft de brievenbesteller een motorfiets nodig om de brieven rond te dragen.

— Flauw ! antwoordde de Fransman. Bij ons heeft de kommandant een vliegtuig nodig om van het ene eind van het schip naar het andere te vliegen...

— En bij ons, zei de Amerikaan, heeft de kok een duikboot nodig om in de soepketel te duiken en te kijken of de bonen gaar zijn !

ONZE REBUS VAN VORIGE WEEK

DE PUT DEMPEN ALS HET KALF VERDRONKEN IS.

EVEN GEDULD

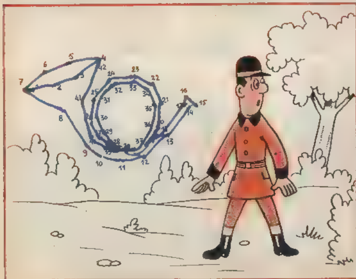
EEN heer neemt, in gezelschap van de eigenaar, een kijkje in een nieuw flatgebouw met het oog er een appartement te huren. Plotseling zegt de heer :

— Maar de wanden van dat gebouw zijn toch zo vreselijk dun...

— Hebt u toch even geduld, mijnheer ! Wacht met uw oordeel tot ze geschilderd zijn !

WAT VERGAT DEZE JAGER ?

Deze jager heeft beslist iets vergeten, maar wat ? Wanneer je 1 met 2, 2 met 3, enz., verbindt, dan weet je het !

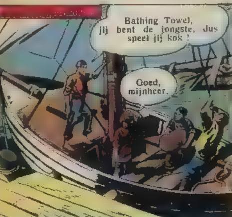
LEES KUIFJE IEDERE WEEK

BADEN POWELL

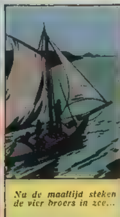

Door de EEUWEN heen

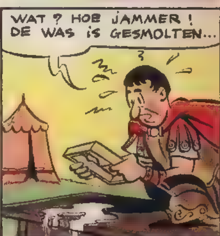

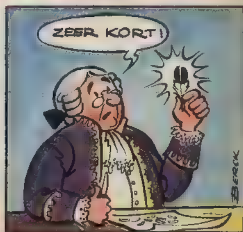

EEN ROMAN VAN MICHEL PHILIPPE — GEILLUSTREERD DOOR REF

Het monster van de WAMBUTIS

De safari is onder leiding van Jim Lewis vertrokken om een onbekend dier, dat leeft op het grondgebied van de Wambutis op te sporen. Claire Duval, die hoopt haar man, in deze streek verdwenen, terug te vinden, heeft zich bij de karavaan aangesloten. Zij vallen in handen van de Mbelelees.

DE MBELELEES VIEREN FEEST

OEF ! Daar zijn we mooi ontsnapt ! Ik dacht dat ons laatste uur geslagen was !

Met een zucht van verlichting bette Howard zijn bezweet voorhoofd. Jim antwoordde niet. Somber staarde hij naar de plek waarheen de Mbelelees hen hadden geleid en trachtte de omvang van de ramp te schatten. Men kon zich wel op een slagveld wanen. Grijs van schrik lagen of hurkten de dragers tussen hun opengereten zakken en kisten, waarvan de inhoud overal verspreid lag. De hangsloten van de ijzeren koffers waren opengebroken. Hier lag een pak linnen, ginds klederen en een eind verder geneesmiddelen en patronen. De zakken met zout en kralens waren leeggeschud en de tentzeilen door ongeduldige handen gescheurd. De uitrusting, die niet gestolen was, lag in de modder vertrapt en verpletterd door de Mbelelees, dronken van roofzucht.

Jim beleefde die nachtmerrie opnieuw. Op het teken van hun koning hadden de krijgers zich op de Blanken en hun dragers geworpen en hen brutaal naar een omheinde plaats, een beetje afzijds van het dorp, gebracht. De negerkoning wantrouwde de Blanken, hij vreesde dat ze zouden vluchten en daarom hield hij hen gevangen tot hij hen, begeleid door zijn krijgers, naar de grens van zijn grondgebied zou laten brengen.

Een tiental krijgers, gewapend met bogen en lansen, bewaakten de safari, maar de huilende, nieuwsgierige en vijandelijke massa had zich om de gevangenen geschaard. Met rauwe kreten lieten zij verstaan dat zij de pakken en de kisten van de reizigers wensten en plotseling waren zij naar voren gestormd. Zij hadden alles en iedereen omgegooid en overmeesterd en de plundering was begonnen. Jim, Claire en Howard waren uitgeschud en leeggeplunderd. Met tientallen hadden de Mbelelees zich op het reisgoed gestort, zoals een zwerm uitgehongerde vliegen op een taart. De dragers huilden alsof ze levend werden gevild en wierpen zich op de grond met de neus in het slijk. Die hallucinante kermis had een heel uur geduurd te midden van een oorverdovend lawaai en dan hadden de Mbelelees zich teruggetrokken, zoals de vloed zich terugtrekt enkele wrakstukken op het strand achterlatend.

— Wat een ramp, zei Claire, die naast Jim zat.

De jager knikte.

— Desnoods kunnen wij het zonder tenten, zonder veldbedden en keukengerei stellen, zei hij. Ik zie dat ze onze geneesmiddelen en blikjes onaangeroerd lieten. Het ergste is dat wij geen wapens meer hebben.

Inderdaad, de negers hadden hun geweren afgenomen op het ogenblik dat de koning hen het bevel had gegeven, de Blanken en dragers gevankelijk weg te leiden. Zij hadden die geweren thans als trofeeën opgehangen naast de ingang van de koninklijke hut.

— Wij hebben nog onze pistolen ! stelde Howard vast.

En inderdaad, de Mbelelees hadden geen aandacht geschonken aan de revolvers van de Blanken, dus zaten die nog in het etui dat aan hun gordel bengelde. De voorraad patronen van de karavaan hadden zij ook geen blik waardig gegund.

— Wij kunnen onze expeditie niet voortzetten met pistolen als enige wapens, fluisterde Jim.

Howard was hoogst verbaasd.

— Je... je denkt er toch vast niet aan voort te gaan na al hetgeen wij hier beleefd hebben ?

— En waarom niet? Volgende nacht bestaat er veel kans te ontsnappen. Luister.

Van uit het dorp steeg rumoer op en de tamtams roffelden.

— Het feest begint ! Ze willen hun overwinning en de rijke buit die ze in de wacht sleepten op waardige wijze vieren. Ik ben er van overtuigd dat ze deze nacht allemaal stomdronken zullen zijn. Heel het dorp zal dansen, zingen en drinken. Ze zullen de rest van de wereld vergeten, ook hun gevangenen, en dronken en zorgeloos in een diepe slaap verzinken. Op minder dan honderd meter van hier liggen prauwen gemeerd en er zijn slechts tien krijgers om ons te bewaken. Indien wij ons met de stroom laten meedrijven en aan de moerassen kunnen geraken alvorens de Mbelelees ons hebben ingehaald, zijn wij gered. Ze hebben een heilige schrik van de Wambutis en zullen ons niet tot op het grondgebied van die Pygmeeën durven volgen.

Howard leek daarvan helemaal niet overtuigd.

— Ja..., ja..., zei hij, dat is alles heel mooi, maar als ze ons wél vatten, dan worden wij een kopje kleiner gemaakt !

— Blijf hier als je bang bent ! Ik ga mee ! wierp Claire tussenbeide.

Howard werd bloedrood.

— Ik ga ook mee ! zei hij boos en verontwaardigd, maar ik vraag mij af of onze dragers er dezelfde mening op na houden als jullie ?

— Ik heb niet het inzicht hen dat te vragen, antwoordde Jim glimlachend. Nochtans heb ik de indruk dat zij graag overal zouden zijn, behalve juist hier bij de Mbelelees !

— In dit geval...

Howard opende de armen en haalde de schouders op. Hij had op het plan van Jim niets meer aan te merken.

De bewakers van het kamp worstelden tegen de slaap die hen overviel, maar dat was tevergeefs...

— Deze nacht om drie uur wagen wij het. Op dat ogenblik zullen de Mbelelees stomdronken zijn van de palmwijn. Wij hebben dus nog tijd genoeg om ons klaar te maken.

★

EEN reusachtige oranjegele maan dook op uit een sluier van wolken. Jim lei zich op de grond en drukte zich in het slijk alsof hij daar voor altijd wou blijven liggen. Voor hem lag de vlakte die baadde in een blauwachtig licht en geleek op een fantastisch toneeldecor. Een decor dat een hallucinerend slagveld zou voorstellen. Ontelbare bezwete lichamen lagen daar voor de koninklijke hut, de asse van de vuren smeulde nog. Alle Mbelelees, verzadigd van de alkohol en doodmoe van de gebeurtenissen van die dag, snurkten luid. Enkele wankelende gestalten omringden de tamtamspeler, die met starre ogen naar zijn instrument keek en nu en dan nog een eentonige melodie roffelde

Tot op dit ogenblik gebeurde alles zoals Jim had voorzien. Vlak voor de avond inviel had Jim de dragers verplicht het gerief en de kleren die nog konden gered worden uit het slijk op te vissen. Alles wat nog bruikbaar was, hadden ze daarna zorgvuldig terug gepakt en toen het donker was, stond alles klaar voor het vertrek.

Wat Jim Lewis had voorspeld, gebeurde werkelijk. De Mbelelees moesten hun overwinning en hun rijke buit vieren. Uren aan een stuk dansten en zongen zij op het obsederend tamtamgeroffel. Zij dronken de alkohol met volle teugen. In grote aarden kruiken hadden de vrouwen ook de negers, die de gevangenen moesten bewaken, alkohol gebracht. Regelmatig ging de kalabas van hand tot hand en van mond tot mond. Met een koelbloedigheid, die Jim bewonderde, was Claire de negers genaderd en had hun aandacht afgeleid van Howard en Jim, die intussen een grote doos slaappoeders in de palmwijn van de Mbelelees schudden. En terwijl de zangen van de anderen steeds luider klonken en het ritme van de dansen wilder, werden de gevangenbewakers slaperig. Hun oogleden werden zwaar, hun mond kleverig. Zij worstelden wanhopig tegen de slaap die hen overviel, maar dat was tevergeefs. Een na een vielen zij naast de grote kruik palmwijn neer en sliepen in.

Jim had toen het sein gegeven aan zijn gezellen en was omzichtig uit de omheining naar het dorpsplein geslopen. Het gevaarlijkste werk bleef nog te doen. Hij moest de geweren opnieuw in handen krijgen en zich meester maken van de prauwen. Hij kroop langs de slijkerige oever van de rivier tot bij de eerste heipalen, waarop de hutten gebouwd waren. En daar lagen verschillende prauwen en nergens een bewaker te zien! Vlug sneed Jim al de meertouwen door en langzaam gleden de slanke, lichte vaartuigen langs de oever tot bij de omheining waar Howard, Claire en de kapita op wacht stonden en drie prauwen konden grijpen.

Nu moest Jim ook nog de wapens bemachtigen

VOLGENDE WEEK :
De Achtervolging

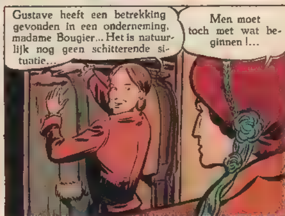
EEN TOREN MAAKT EEN MAN ONSTERFELIJK : EIFFEL

door DINO ATTANASIO

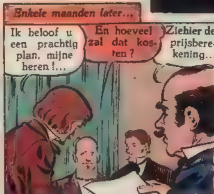

BIBLIOTHÈQUE
NATIONALE

Ha, dat had ik nodig!...

Intussen in het kantoor van mijnheer Nepveu...
Aangename kennismaking, mijnheer Nepveu. Ik kom vanwege de spoorwegmaatschappij van het Zuiden...
Wat verlangt u, mijnheer?

Wij zouden u willen vragen een spoorwegbrug voor ons te bouwen over de Garonne...
Ik zal u zo spoedig mogelijk een ontwerp voorleggen. Ik zal mijn medewerker, mijnheer Eiffel, de plannen laten opstellen.

Enkele maanden later...
Ik beloof u een prachtig plan, mijne heren!...
En hoeveel zal dat kosten?
Ziehier de prijsberekening...

Maar dat is haast voor niets, in vergelijking met de prijzen die de andere konstrukteurs ons hebben gevraagd! Hoe maakt u uw berekening, mijnheer Nepveu?...
Mijnheer Eiffel werkt op een zéér speciale manier!

Ziehier mijn plannen!

Wat een reusachtige brug! En denk je die werkelijk te kunnen bouwen, mijnheer Eiffel?...
En waarom niet?...

De pijlers zullen nooit het gewicht van deze geweldige bovenbouw kunnen dragen. Het gietijzer is veel te zwaar!

Gietijzer? Wie heeft er gezegd dat er daarvoor gietijzer zal worden gebruikt?
U wilt de brug toch niet in hout bouwen?...

Neen, in ijzer!
In ijzer!

In ijzer! U heeft toch wel gezegd in ijzer? Men heeft altijd bruggen gebouwd in steen of in gietijzer, maar nooit in ijzer!...

Geeft u er zich rekenschap van, dat het ijzer zal roesten? Na enkele maanden zal de brug ineenstorten, en de treinen komen in het water terecht!...

Mijne heren, heeft u er reeds aan gedacht dat het ijzer veel minder zwaar is dan het gietijzer, en dat het ook elastisch is, en dus solieder? Zelfs een zeer zwaar konvooi mag over de brug rijden, het zal de ijzeren konstruktie niet in gevaar brengen!...

Mijne heren, ik geloof dat er muziek zit in dat plan van mijnheer Eiffel. Als direkteur ben ik bereid hem een kans te geven !...

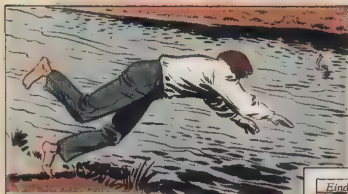

Ik ben het niet eens met onze direkteur. Die beslissing zal hem berouwen !
Dat denk ik ook !

Dat loopt slecht af ! Die Eiffel is een dromer !

Plotseling...

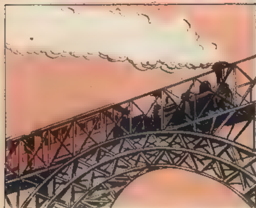

Blijf hier, mijnheer Eiffel. Ik duik hem achterna !
Laat maar !

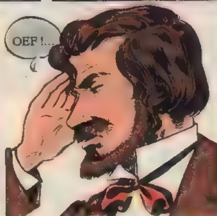

GERED !

Eindelijk is de brug klaar...
Er komt een trein van 400 ton over. Het is te hopen dat ze niet instort !

OEF !...

Dank zij dit sukses, kan Gustave Eiffel een eigen kantoor openen. De bestellingen stromen toe.

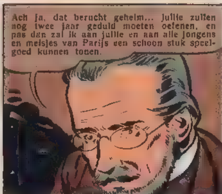

Eiffel hield veel van zijn familie. Achtereenvolgens verloor hij zijn ouders en zijn echtgenote. Dan wijdde hij al zijn genegenheid aan zijn kleinkinderen. Het werk slorpte hem helemaal op, want hij had nog grote plannen op zak.

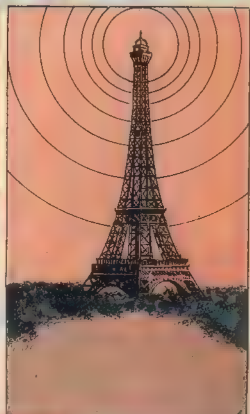

Eiffel stierf op 15 december 1923, in de leeftijd van 91 jaar. Hij had in grote mate bijgedragen tot ontwikkeling van de moderne techniek.

PARIJS 1957
De reusachtige toren, die boven het stadsbeeld van Parijs oprijst heeft de naam van zijn ontwerper onsterfelijk gemaakt, en reeds ontelbare diensten bewezen aan de techniek en de wetenschap.

Volgende week HET ADELAARSJONG

Einde

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS — GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

HET LEENSTELSEL

IN de negende eeuw begon het leenroerig of feodaal tijdperk. Europa werd verdeeld in lenen en het leen, feodum of beneficium, was het stuk grond door de heer geschonken aan zijn vazal of leenman. Later werden in plaats van grond ook ambten in leen gegeven. De verhoudingen of rechtsbetrekkingen tussen leenheer en leenman werden erfelijk. Een leenman kon op zijn beurt lenen of ambten uitgeven. Dat lijkt een beetje ingewikkeld en daarom luister je naar dit verhaal :

1. - EEN KRONIEKSCHRIJVER

DE historici van de Middeleeuwen zijn de kroniekschrijvers, meestal monniken, die de gebeurtenissen van de dag trouw neerpennen. Siegbert van Gembloers was een Belgisch kroniekschrijver die beroemdheid verwierf. Moest hij geschreven hebben zoals wij, en niet in slecht Latijn, dan hadden we een bladzijde uit zijn kroniek kunnen publiceren. Ziehier echter wat een kroniekschrijver omstreeks het jaar 1.000 had kunnen vertellen...

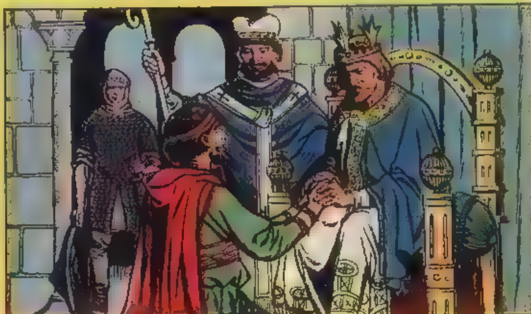
2. - TE DIEN TIJDE...

IN het jaar onzes Heren 1.000 verliet graaf Boudewijn IV Brugge en begaf zich naar Parijs. Daar werd hij door Robert II ontvangen. « Sire, mijn leenheer, ik groet U, zei de graaf. Mijn grootvader stierf en ik volg hem op, want in de Kapitulariën staat geschreven dat het graafschap erfelijk is. Mijn vrouw laat U groeten evenals uw zuster, gravin Hedwig van Henegouwen, die ik te Bergen ontmoette. Hoe gaat het met de koningin, uw echtgenote, de derde als ik me niet vergis ? ».

3. - GEEN EIGENDOM

ALLES gaat opperbest, zei de koning. Kom mee naar de troonzaal. Kniel neer en neem deze kluit aarde en takken in handen. Zij stellen het beneficium, Vlaanderen, voor dat ik je in leen geef. Je krijgt er het gebruik van, niet het eigendomsrecht. Je zult in Vlaanderen recht spreken, het leger aanvoeren en de belastingen innen, dat is je koninklijk recht. Leg nu de eed af ».

4. - DE EED VAN TROUW

BOUDEWIJN legde zijn handen in die van Robert II en sprak : « Ik zal uw trouwe vazal zijn. Ik ga de verbintenis aan voor U een leger te lichten in mijn leen en voor U te strijden als ruiter. Ik zal het losgeld, dat voor U zou geeist worden, helpen betalen evenals de bruidschat van uw dochter en de wapenrusting van uw zoon. Ik zal U nooit verraden en mijn eed steeds gestand doen ».

5. - GROTE GEBEURTENISSEN...

DIE leenman werd op zijn beurt leenheer van een aantal vazallen en zo werd een groot rijk aan stukken getrokken. De Franse geleerde Geobert werd als Sylvester II tot paus gekroond. Er heerst een vreselijke hongersnood en er is een ziekte die de mensen zwart maakt. Nabij de abdij van Gembloers werd er een biggetje met zes poten geboren. Een bol vuur is uit de hemel gevallen en er was een maansverduistering. Er is een komeet verschenen en iedereen dacht dat het einde van de wereld nabij was. Er werden mensen gek van angst... De verschrikkingen van het jaar 1.000... ».

Omver en er over!

VERHAAL VAN L. GERNAY — GEILLUSTREERD DOOR R. REDING

JUAN spartelde als een stekelbaarsje aan de hengelroede... Het was echter tevergeefs. Een « muchacho » (1) van elf jaar is niet opgewassen tegen een grote, sterke arbeider.

— Waarom blijf je hier niet weg, mikroob! zei de man. Manuel heeft je nochtans ernstig verwittigd!

Zij liepen over de mijnwerf en kwamen aan de barak, waar Manuel, de ploegbaas, het schrijfwerk van de firma verrichtte.

— Señor, zei de arbeider, ik heb weer een van die nietdeugen gevonden in een wagonnetje bij de loskaai.

De ploegbaas lei zijn pen neer, leunde achterover in zijn zetel, streek zijn zware snor glad en stak een sigarillo tussen de dikke lippen. Vlug als de bliksem streek de jongen een lucifertje over de vloer en ontstak de sigarillo van de baas. Er verliepen enkele ogenblikken. De stilte werd slechts gestoord door het knetteren van de tabak. Manuel sloot de ogen half en scheen diep na te denken.

— Juan Hernandez, zei hij eindelijk, je bent een schelm, en als je dacht dat ik je ook ditmaal ongestraft op vrije voeten zou laten, vergis je je!

De jongen antwoordde niet. Wat zou hij ook antwoorden? Het was inderdaad niet de eerste maal dat Manuel of een andere arbeider de jeugd van Las Verdades op heterdaad, dat wil zeggen in een van de wagonnetjes van de mijn, betrapte en steeds was Juan van de partij geweest.

De zilverader, die door de « Mexicana » nabij Las Verdades, een klein dorp, werd uitgebaat oefende op de jeugd een grote aantrekkingskracht uit. Het mineraal werd uit de mijn opgehaald, naar de werkplaatsen geleid, die langs een spoorweg waren gelegen en waar het zilver werd gewassen en opgestapeld, in afwachting dat het zou vervoerd worden. Het was een lange weg van de mijnput naar de opslagplaatsen en het vervoer geschiedde bij middel van een kabelspoor waaraan de wagonnetjes, de « esportons » zoals men die hier noemde, waren opgehangen. Al de jongens van het dorp deden niets liever dan een luchtreisje maken. Heimelijk en zonder dat ze door een van de arbeiders opgemerkt werden, kropen ze op een paal waaraan het kabelspoor was bevestigd en wachtten op de doortocht van een « esporton ». Met een flinke zwaai van de benen zaten ze in het wagonnetje en konden nu op 20 meter boven de grond het groots panorama, dat zich rond hen uitstrekte, in ogenschouw nemen.

— Op een goede dag breekt er een van die bengels zich de hals! Ik heb het jullie al dikwijls gezegd, maar toch riskeren jullie het telkens weer opnieuw, he! Maar dat spelletje moet ophouden, begrepen?

Juan boog het hoofd en zei:

— Ja, señor!

— Ja, señor! Ja, señor! spotte de ploegbaas. Meen je dat ik een « gringo » (2) ben, die je om het even wat kan wijsmaken?

Hij stond op om zijn holster (3) te nemen, die aan de kapstok hing. Juan scheeloogde naar de deur, die op een kier stond, maar de arbeider verloor hem niet uit het oog. Ontsnappen was onmogelijk. Manuel trok de riem van het etui en gaf die aan de werkman.

— « Muchacho »... zei Manuel, ik ben hier de meester. Je mag niet in de wagonnetjes kruipen, ik heb het je al zo dikwijls gezegd. Ik heb dus het recht je te straffen...

En zich dan tot de man wendend, zei hij:

— Geef hem twintig slagen op zijn billen, Pedro. Als dat hem kan beletten morgen de nek te breken, bewijzen wij hem een dienst!

★

ACHTER een struik op de kruin van de heuvel die de mijn domineerde, lag Juan Hernandez en keek aandachtig naar een kamhagedis. Deze koesterde zich in de zon en bewoog niet. Slechts het regelmatig kloppen van zijn keel bewees dat hij niet dood was. De morgen liep naar zijn einde toe, weldra zou de zon in het zenit staan, dan zou de sirene van de mijn loeien en een volgende ploeg arbeiders het werk opnemen.

De hete lucht misvormde de beelden. Heel in de verte lag de zee van een blauw dat onwerkelijk scheen. In dat blauw was er een zilveren lint gegraveerd: het kielzog van een schip. Op 50 meter afstand van Juan schommelden de wagonnetjes tot aan de rand met het mineraal gevuld. Zij zweefden boven de heuvel en daalden dan langzaam en schommelend als een slinger van een staanklok naar de opslagplaats.

Juan dacht er niet aan in een « esporton » te klimmen, want Pedro had een veel te zware hand...

Het was vrijdag. De mijnwerkers werden betaald. Een half uur geleden was er een gepantserde camionnette, waarin de kistjes met het geld stonden, voor de barak van de ploegbaas gestopt. Deze laatste zou het geld in de loop van de namiddag verdelen. Een zware wagen kwam de privéweg, die naar de mijn leidde, opgereden. Hij zwenkte en stopte. Juan had nu geen interesse meer voor de kamhagedis en vroeg zich af wat de vier gewapende mannen, die uit de wagen stapten, in het schild mochten voeren? Drie mannen liepen onmiddellijk naar de barak van de ploegbaas, de vierde hield gewapend met een jachtgeweer, de wacht bij de auto. Heel vlug en zonder door de vier mannen te worden opgemerkt, liep Juan naar een hut, waar het materiaal werd opgeborgen. De deur was gesloten met een groot hangslot en een doodskop was er met helrode verf op geschilderd. Hangslot noch doodskop konden de jongen van zijn plan doen afzien. Met zijn elleboog brak hij een van de ruiten en kroop in de hut. Ondanks de duisternis ontdekte hij heel vlug wat hij hebben moest.

Met een dik pak onder het hemd, liep Juan enkele minuten later terug naar de heuvel. Daar gekomen verstopte hij zich achter het struikgewas en maakte het pak open. Er staken twee gele cylinders in, die hij in zijn broekzak stopte...

KOM MEE NAAR BLZ. 34.

---

(1) Jongen.
(2) Vreemdeling. Wordt vooral in ongunstige zin gebruikt.
(3) Revolveretui.

Omver en er over!

VERVOLG VAN BLZ. 33

DE deur van de barak werd met een schop opengeduwd en sloeg tegen de muur. Manuel, die het geronk van de auto had gehoord, keek op en blikte recht in de loop van een Colt, die door een « gringo » op hem werd gericht.

— Dit is een « hold up »! zei de Amerikaan en onmiddellijk voegde hij er in het Spaans aan toe :

— Manos arriba (4).

Manuel zag wel in dat er geen kans bestond zijn eigen revolver te halen en daarom stak hij gehoorzaam de handen omhoog.

— No mueve ! La paga ! Pronto ! (5)

Met de kin wees Manuel naar de plaats waar de kist met het geld stond. Een van de gangsters nam haar en ledigde ze in een linnen zak, terwijl de derde gangster de telefoondraad doorsneed. Manuel wist maar al te best dat de rens vlak bij lag. In ten hoogste een half uur zouden de bandieten aan de Amerikaanse grens zijn. Dit betekende dat ze dan buiten schot waren ! Als hij toch zijn Smith and Wesson maar kon grijpen, die achter de deur hing en waarop de gringo's niet eens hadden gelet ! Het was net of de chef van de bandieten zijn gedachten raadde, want hij grinnikte.

— Onnodig je op te winden, mijn beste ! Wij hebben alles voorzien. Zie je, indien het voor ons voordeliger ware geweest de camionnette aan te vallen, zouden wij dat gedaan hebben... Tracht vooral niet ons stokken in de wielen te steken, want dat is niet alleen nutteloos maar ook gevaarlijk !

Enkele ogenblikken later had men Manuel een prop in de mond gestopt en stevig gekneveld. Hij kon geen vinger verroeren en barstte haast van machteloze woede.

Het wagonnetje, waarin Juan had plaats genomen, vervolgde hortend en schokkend zijn weg. De jongen leunde over de roestige rand en verloor de auto, waarboven het wagonnetje weldra zou voorbij glijden, niet uit het oog. De gangsters kwamen uit de barak...

Juan streek een lucifertje aan, ontstak de lont en wierp zijn dynamietpatroon naar de auto. Een geweldige ontploffing verdoofde de muchacho, die zich zo diep mogelijk in het wagonnetje had verborgen. Door de hevige luchtverplaatsing werd Manuel opgetild, en enkele meters verder op de grond gesmakt. Hij realiseerde echter nog vaag dat iemand het toch had gewaagd die « gringo's » stokken in de wielen te steken. Dan verloor hij het bewustzijn...

★

EINDELIJK ! Met jou zijn we dan klaar ! zei de dokter vrolijk. Er is niets gebroken ! Natuurlijk heb je wel enkele schrammen en een paar builen, maar dat is niet erg. Het is een mirakel dat je nog leeft !

Manuel keek verbaasd om zich heen. Hij zag drie leden van de gemotoriseerde politie, de dokter, Pedro en Juan Hernandez. Buiten moesten heel veel mijnwerkers staan, hij zag hen niet maar hij hoorde ze. Alles stond schots en scheef in de barak en was onderstboven geworpen.

— Wat is er eigenlijk gebeurd ?

— Leg jij het hem eens uit, zei een van de politiemannen en klopte Juan hartelijk op de schouder.

Juan vertelde, dat hij op de heuvel in de zon lag en de gangsters had gezien. Hij vertelde ook waar hij de dynamietpatronen had gehaald en hoe hij vervolgens was te werk gegaan. Vol bewondering keek Manuel hem aan.

— Ja, zei Pedro, zo is het gegaan en enkele sekonden nadat wij de ontploffing hadden gehoord gleed het wagonnetje, waarin de « muchacho » verborgen zat, de opslagplaats binnen. Ik had niet eens de tijd de mond te openen. Hij greep mij bij de arm en sleurde mij hierheen.

Als wij hier toekwamen, probeerden de « muchacho » en de arbeiders de vlammen te doven die opsloegen uit de wagen, zo plat als een tortilla (6). De « gringo's » hebben wij waarachtig ook nog gevonden. Ze werden in een ambulance gestopt en naar het hospitaal gevoerd.

Manuel drukte Juan de hand.

— « Muchacho », zei hij, je hebt je prachtig gedragen. Je bent een dappere kerel ! Ik ben er van overtuigd dat onze compagnie je een zeer mooie beloning zal schenken. Ikzelf wil je echter ook iets geven... Zou je geen nieuw pak willen en een mooie sombrero ? Als je nog een paar jaar ouder bent, wil je misschien wel bij ons komen werken ?

Juan knikte. Inderdaad, hij zou graag in de zilvermijn werken...

— Wat ? zei een van de politiemannen, in de mijn werken ? Geen kwestie van, jongeman ! Je bent waarachtig niet van een kleintje vervaard, dus kom je bij ons ! Kerels van jouw slag kunnen wij best gebruiken !

---

(4) Handen omhoog !

(5) Roer je niet ! Het loon ! Vlug !

(6) Omelet

WELDRA HET ATOOM-UURWERK

AMERIKAANSE ingenieurs zijn er in geslaagd een atoomzuil te bouwen, die niet groter is dan een knoopje. Deze minuscule atoomzuil werd vervaardigd om een armbanduurwerk gedurende vijf jaar te doen lopen. Je hebt het al dadelijk gesnapt, gedurende al die tijd hoef je dit uurwerk niet op te winden. Er bestaan sedert geruime tijd reeds elektrische uurwerken, die je ook niet moet opwinden.

Deze minuscule atoomzuil werkt niet zoals een atoomzuil voor industriele doeleinden. Deze laatste straalt inderdaad een grote warmte uit die het water in stoom verandert en deze stoom doet de turbines draaien. De minuscule Amerikaanse atoomzuil levert een elektrische stroom gelijk aan 20 micro-watt en dit niet door tussenkomst van de hitte, maar door tussenkomst van het licht.

Weet je wat een belichtingsmeter is, die door de fotografen gebruikt wordt? De belichtingsmeter is een foto-elektrische cel, die de toepassing is van een eigenschap die zekere lichamen bezitten. Wanneer deze lichamen nl. belicht worden, geven ze elektriciteit af. Hoe intenser de belichting, des te sterker is de elektrische stroom. In een belichtingsmeter doet de lichtsterke van een landschap, een monument of een gelaat, door tussenkomst van de voortgebrachte elektrische stroom, een naald bewegen voor een wijzerplaat. De fotograaf moet nu het diafragma en de opening van de sluiter regelen al naar gelang het cijfer dat de naald aanwijst.

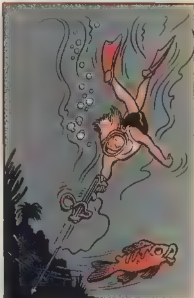
HIER ZIE JE DE MINUSCULE ATOOMZUIL, WAARUIT DRADEN ONTSNAPPEN, GEKIEKT NAAST DRIE KNOOPJES. LANGS DE DRADEN LOOPT DE VOORTGEBRACHTE ELEKTRISCHE STROOM.

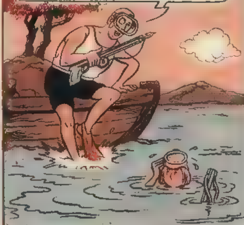
Hetzelfde principe wordt aangewend in de minuscule atoomzuil. Een uiterst kleine hoeveelheid licht radioaktief metaal, het promethium 147, werd vermengd met een lichtafgevend lichaam (fosfoor). De elektronen, uitgezonden door het promethium maken het fosfoor lichtgevend. Het geheel is overtrokken met een doorschijnend vlies, bestreken met een foto-elektrische materie (silicium), opdat het zwakke licht, dat hier wordt voortgebracht, een elektrische stroom zou doen ontstaan.

Het is eenvoudig en toch geniaal. Wanneer deze minuscule atoomzuil helemaal zal klaar zijn, kan men hem niet alleen voor uurwerken gebruiken, maar ook om radiotoestellen en hoorapparaten te alimenteren, en dit gedurende vele jaren.

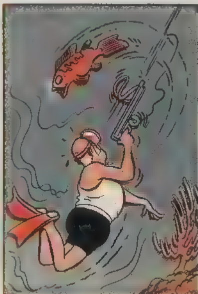

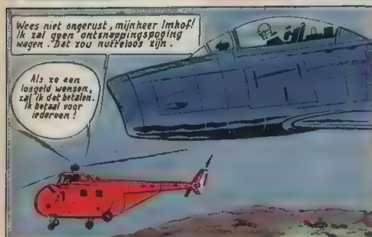

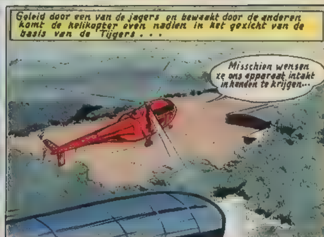
DE MUUR VAN

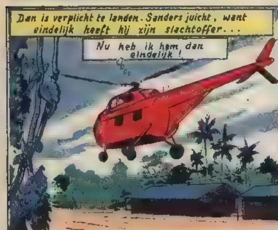
TEKST EN TEKENINGEN DOOR ALBERT WEINBERG

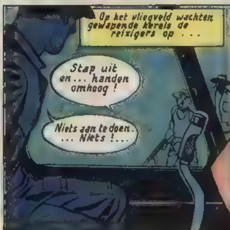

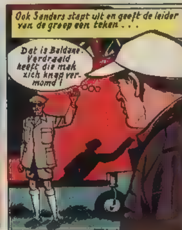

DE STILTE

Dan vliegt met de valse Imhof naar Tibet. Plotseling wordt zijn helikopter door onbekende vliegtuigen ingesloten...

De twee gevangenen worden brutaal naar een kleine hut geduwd en daar in opgesloten . . .
Piet ! Wat gaat u met de jongen doen?
Zwijg en ga binnen !

Wat moet ik met die twee aanvangen ?
Breng hen deze avond tot op een honderdtal meter van de basis en daar doe je hen verdwijnen, begrepen ?

Neen, mijnheer ! Neen ! U zult hen toch niet doden !
Stilte, jongen ! Wij gaan afscheid nemen van je vrienden !... Loop vooraan, toe !

Piet voor zich uitduwend komt Sanders de hut binnen . . .
Gegroet, heren !

Een goede raad : blijf op afstand, indien jullie wensen dat deze jongen in leven blijft ! Mijn revolver zou wel eens alleen kunnen afgaan!

Lafaard ! Ellendige lafaard ! Wat verwacht u van ons en waarom zijn we hier ?

De valse Imhof spreekt met zijn normale stem, een stem die Dan goed kent . . .
JE LEVEN INTERESSEERT MIJ, MIJN BESTE DAN !

SANDERS

Ja, ik ! Je meende dat ik dood was en verdwenen in de oneindige ruimte, nietwaar ? En nu zijn de rollen omgekeerd ! Je bent verloren!

Ha, je wou naar Tibet om professor Durot te bevrijden ! Wel, ik wou deze geleerde grijsaard ook « bevrijden » voor rekening van Goudlas, want ik ben Baldane, zijn afgevaardigde !

Baldane, de grijsaard, welke die avond de kok ontmoette te Kakinada...

Sanders geniet van zijn triomf die echter van korte duur zal zijn... Op een bevel van Jamato naderen de geruisloze vliegtuigen . . .

De leider van de groep zet de aanval tegen de Tijgerbasis in . . .
Recht vooruit ! Behoud dezelfde koers en open het vuur !

En als een van de bewakers van de basis de Wrekers ziet, is het te laat . . .

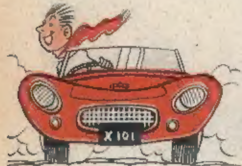
HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE!

DE BESTE AUTORENNER TER WERELD

DEZE sporthoekjes werden weken vooraleer de Ronde van Frankrijk startte geschreven. Het verslag over een rit kan ik hier dus niet geven, maar wanneer de Ronde je boeit, dan luister je iedere dag om 16 u. naar de radio. Toch wil ik je vandaag iets over een renner vertellen, zij het dan ook geen wielrenner...

TOEN ik, de Ronde volgend, voorbij Le Mans reed, moest ik onwillekeurig denken aan de grote ramp die daar twee jaar geleden gebeurde. Die ramp kostte niet alleen de dood van een bekend autorenner, maar tevens die van talrijke kijkers, liefhebbers van de autorennen.

Er zijn verschillende puike autorenners maar er is er één die kop en nek boven al de anderen

uitsteekt : Juan Manuel Fangio.

Twee jaar geleden toen de ramp in Le Mans gebeurde, wist hij zijn wagen veilig voorbij de plaats van het onheil te brengen. Het was niet de eerste en ook niet de laatste keer, dat hij op het nippertje een ongeluk kon vermijden. Al de koerspiloten riskeren bij iedere wedren de dood, zij weten het. Het is een gekend feit dat Fangio tijdens de wedrennen steeds van een grote koelbloedigheid blijk geeft. Steeds is en blijft hij volkomen meester van zijn wagen.

Over zijn leven weet men weinig en wanneer men over hem spreekt, dan vindt men slechts deze eenvoudige woorden : « Hij is énig. Hij is de grootste kampioen van de autosport. »

Juan Manuel Fangio is nu 46 jaar en hij beleefde zijn eerste triomfen toen hij 37 jaar was. Het was de Fransman Gordini, die de bijnaam « tovenaar » kreeg, die hem ontdekte.

Van de autorenners wordt het uiterste gevergd, zo'n koers is geen avontuurlijk uitstapje: er staat telkens heel veel op het spel!

De koerspiloten leven sober. Fangio slaapt veel vooraleer hij moet rijden. Na de koers slaapt hij weinig of niet omdat hij, zoals hij het zelf eens vertelde, te veel nadenkt over hetgeen er zou kunnen gebeurd zijn indien hij een kleine vergissing had begaan, indien hij een fraktie van een sekonde verstrooid was geweest...

Aan een van m'n collega's vertelde Fangio hoe, op zekere keer, zijn been letterlijk geroosterd werd door de hitte van de ontsnappingsbuis, die vlak naast zijn zetel liep. De lucht van verschroeid vlees drong hem in de neus, maar hij reed voort.

Ik heb Fangio en zijn vrouw enkele tijd geleden ontmoet. De kampioen is eenvoudig, vriendelijk, rustig. Geen snob, hoor! Hij heeft een zoon en vreest dat deze hetzelfde gevaarlijk beroep zou kunnen kiezen...

Alle specialisten zijn het er over eens, dat Fangio de knapste renner ter wereld is en ieder een zou hem nog lang op de piste

willen zien. Overal hoort men echter geruchten als zou hij er nog dit jaar mee ophouden. Dat is zijn goed recht en we wensen hem van harte een rustig leven toe, wat niet wegneemt dat we hem erg zouden missen.

DE POS

EEN KLEIN MISVERSTAND

DIT is gebeurd in een klein stadje. Een man wou absoluut politieagent worden en zette in zijn stadje een echte kiescampagne op touw. Hij nodigde vrienden en kennissen uit om met hem een paar glazen te komen drinken in een herberg. Van die herberg gingen ze in groep naar een tweede herberg, en van deze naar een derde zoals dat gewoonlijk gaat. De groep liefhebbers van een frisse pint schuimend bier voor rekening van de kandidaat-politieagent, zwol van uur tot uur aan en toen de morgen in de lucht hing, dacht onze man dat hij beslist zou gekozen worden. Hij ging zelfs nog verder... Hij waande zich reeds politieagent, hield drie burgers aan en leidde hen fluks naar de gevangenis. Toen werd de politiekommissaris van het stadje heus erg boos en hij sloot de politieagent-in-spe op wegens verstoring van de rust en de orde!

JE STEEKT ZE IN JE ZAK

IN Frankrijk werd er een wasmachine gebouwd uit plastic die niet groter is dan een thermosfles. Ze is speciaal bestemd om kousen en linnen in nylon te wassen. Je schudt vier keren flink met die wasmachine en de zaak is klaar!

LEES JE KUIFJE IEDERE WEEK ?

BEN JE REEDS LID VAN DE KUIFJE'S KLUB ?

Petroleumtankers

● In Londense zeevaartkringen is men er van overtuigd dat Groot-Brittannië over zes jaar het eerste petroleumtankschip met atoom zal bezittn. Deze tanker zou tussen 65.000 en 80.000 ton wegen een aangedreven worden door een reaktor van het type dat thans reeds in gebruik is in de atoomcentrale van Candar Hall.

● Het grootste petroleumtankschip in het jaar 1947 had een tonnemaat van 16.000 ton. Dit jaar, d.w.z. tien jaar later, wordt er in de Verenigde Staten een petroleumtanker van 100.000 ton gebouwd. Deze tanker kan genoeg benzine meevoeren om de reservoirs van meer dan twee miljoen auto's te vullen.

DE ERFENIS

EEN Londens hoedenfabrikant stierf en maakte per testament een half miljoen over aan zijn kapper, omdat deze brave man hem achttien jaar lang iedere dag had geschoren, nooit in de wangen had gesneden en nooit had getracht een gesprek over politiek aan te knopen.

GYMNASTIEK VOOR HONDEN

BIRTHE DANVOGG, een Kopenhaagse jongedame en turnlerares van beroep, was de mening toegedaan dat de honden die in de stad op appartementen worden gehouden niet genoeg beweging krijgen, dat ze veel te dik en bovendien ook ziek worden. Om daaraan te verhelpen opende zij een turnklasje voor honden. Het sukses is reusachtig!

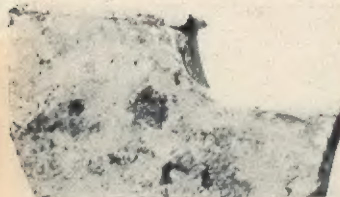
Tilion

IJSKAST MET MAGNETISCHE DEUR

HET wordt zomer, en de zomer moet, naar men het ons altijd gezegd heeft, heet zijn. Naar het schijnt zijn er ook kinderen die op die hete dagen wat verfrissing zoeken in de ijskast en dan een flinke verkoudheid opdoen. Om hieraan te verhelpen heeft een Amerikaanse konstrukteur zijn koelkasten thans voorzien van een magnetische deur. Deze deur heeft geen slot meer en men kan ze ook van binnen openen door er eventjes tegen te duwen. De kleuters die dus in de ijskast kruipen, kunnen er ook onmiddellijk weer uit en het aantal verkoudheden zal daardoor sterk verminderen. Een optimistische voorspelling !

EEN MOOIE VANGST

HERINNER je je nog dat wij in « Kuifje » het boeiend verhaal publiceerden van Maarkos Sestios, wiens boot, geladen met amfora's, 2.000 jaar geleden zonk voor de kust van Marseille. Thans haalden enkele duikers voor het strand van La Ciotat (vlakbij Marseille), een marmeren badkuip op. Ze lag te midden van Griekse en Romeinse amfora's en werd beslist gebruikt door de scheepskapitein op zijn lange reis van de Griekse eilanden tot Masilia, oude naam voor Marseille.

ALLEEN GESCHENKEN

TWEE beroemde geneesheren van Bonn werden uitgenodigd naar Sana (de hoofdstad van Jemen) om aldaar de koning, die ziek was, te behandelen. De dokters slaagden er in de koning te genezen en reisden welgemoed naar Bonn terug. Vanzelfsprekend lieten zij een briefje achter, waarop het honorarium vermeld stond evenals de kosten van de vlucht Bonn-Sana-Bonn. De koning zond hen een met edelstenen bezette dolk. De artsen keken wel een beetje verwonderd op en vroegen uitleg. Jemen antwoordde : « De koning van Jemen deelt alleen geschenken uit »...

GEVAARLIJKE LEKTUUR

TE Melbourne drongen dieven in een drukkerij binnen en gapten 10.000 exemplaren van een brochure, die bestemd was voor de politiemacht en die handelde over de verschillende metodes om dieven op de kort mogelijke tijd bij de kraag te vatten. De dieven lopen intussen nog steeds op vrije voeten, wat wel betekent dat ze die brochure grondig bestudeerden...

EEN GOED IDEE

IN Japan kwam er een man op het goed idee een kabaret te openen, waar overdag attrakties worden gegeven, speciaal voor diegenen die 's nachts werken.

ER STAAT EEN BOOM

ER staat een boom in een dorp van de Oekraïne niet ver van de Dnjeper. Het is geen doodgewone boom, maar een eik die een omtrek heeft van zes meter. Om de stam te omvatten moeten vier personen met gestrekte armen een kring vormen. Hij is veertig meter hoog en men meent dat hij de eerbiedwaardige leeftijd van 600 jaar heeft bereikt. Ieder jaar geeft deze eik 500 kg eikels.

RUST IN VREDE...

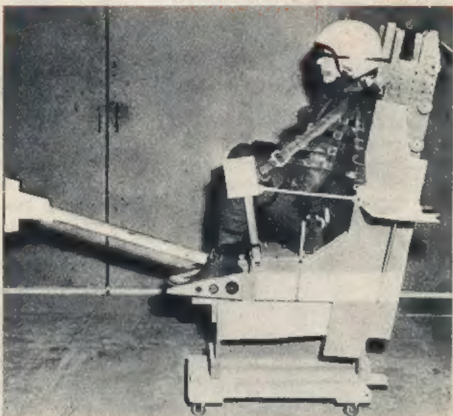
IN het parochieblad van een dorp uit de provincie Schleswig-Holstein verscheen het doodsbericht van een onderwijzer en dat luidde als volgt : « Een oud onderwijzershart en twee nooit moede handen hebben opgehouden te slaan. » De schooljeugd heeft daarbij, naar onze bescheiden mening, gedacht maar wijselijk gezwegen : « Dat hart en handen in vrede rusten... »

New Look-Kousen

IN Engeland worden thans kousen geweven, die bestemd zijn voor kinderen die moeten groeien. Er is een speciaal en zeer ruim vakje voorzien voor de grote teen. Vele dokters zijn er inderdaad van overtuigd dat de gewone kousen de kindervoeten misvormen.

UITGEWORPEN MET DE SNELHEID VAN HET GELUID

DE maquette van een uitwerpbare zetel die de piloten, vliegend met de snelheid van het geluid, moet toelaten zich te redden wanneer hun vliegtuig in nood is. De piloot trekt aan een handvat dat tussen zijn benen bevestigd is en de zetel wordt naar beneden toe uitgeworpen. Zonder iets van zijn stabiliteit te verliezen, « vliegt » hij tot op het ogenblik dat het valscherm, vooraf nauwkeurig geregeld, automatisch open gaat. Aan weerszijden van de zetel zijn korte vleugels aangebracht en vooraan is er een soort vlaggestok bevestigd die 1m20 lang is. Op het uiteinde van de stok is er een terugslagplaat aangebracht die de luchtdruk — bij supersonische snelheid zo sterk dat hij dodelijk is — van het lichaam van de piloot afweert.

LEES IN ONS VOLGEND NUMMER :

Twee volledige tekenverhalen :

Een boeiend artikel

dat gewijd is aan de bokskampioen

Ray Sugar Robinson,

Een novelle en een stukje dat alle automobilisten zal interesseren

KWESTIE VAN OPVATTING

OP een autosnelweg reed een automobilist als een razende duivel. Hij werd ingehaald door een gemotoriseerd politieagent en moest stoppen.

— Reed ik te vlug ? vroeg de automobilist naïefweg.

— Neen, helemaal niet, mijnheer ! U vloog te laag !

Het weekblad « KUIFJE » : 12e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland : 11 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea.

COKES IN STOCK

DE AVONTUREN VAN KUIFJE

DOOR HERGÉ

Op de Rode Zee dobbert er een vlot en daarop zitten onze vrienden...

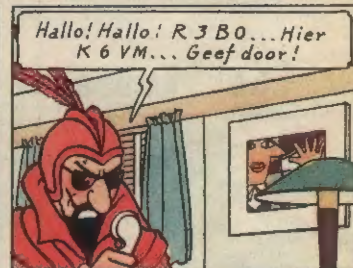

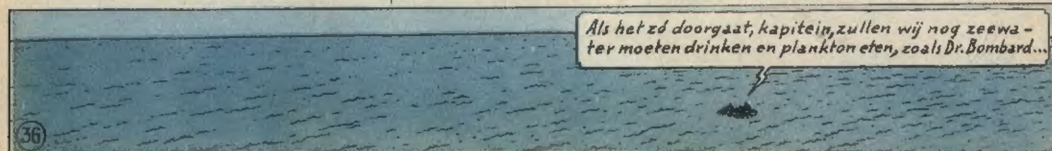

(Wordt voortgezet.)